

Werkgroep Stadsnatuurbeheer 2025 jaarverslag

De WG stadsnatuurbeheer documenteert beheervormen en -visies, en brengt stadsnatuurbeheer ten uitvoer. Dat laatste doet ze in Diemen in een moerasbos, Natuurpark Spoorzicht ('s winters nat, 's zomers droog). Door bagger kun je niet kruien. Fysieke inzet blijft daarom meestal beperkt tot het droge seizoen.

Wandelaars in een bos denken vaak dat beheer zich beperkt tot aanleg van paden, omdat paden herkenbaar en bruikbaar zijn. Zonder onderhoud en beheer zou moeras dichtgroeien met bramen, riet, rozen, kornoelje struiken en bomen (en vooral door invasieve exoten). Er zouden er geen paden zijn (als er niemand komt), of juist te veel (als ieder z'n eigen pad zoekt).

Wat wandelaars niet zien, zijn ingrepen voor bosverjonging en bosrandverlenging, ingrepen om exoten terug te zetten, het openhouden van lichtbanen, zorg dragen voor voldoende zon op vijvers, het graven en schonen van die vijvers zelf, of de zonering van hondenpaadjes.

Je zou verwachten dat zulke ingrepen opvallen, maar nee. Mensen ervaren paden als een geschenk van de natuur, en exoten zijn sprookjesachtig mooi. Beheer spreekt niet vanzelf.

Beheren spreekt ook niet vanzelf. Beheer berust op waarneming en documentatie.

Die documentatieslag vindt meestal plaats in winter en voorjaar, en het handwerk in zomer en herfst. Meestal. In sommige jaren loopt het anders.

De laatste jaren staat overleg voorop, overleg met gemeente instanties over de toekomst van het park, overleg met derden die soortgelijke vragen hebben als wij ooit hadden. Wat overkomt me nou ineens? Hoe doe je iets, hoe bereik je iets, hoe werken overheden, waar moet of kan ik beginnen met lobbyen? Er zijn ook mensen die ons voor hun karretje proberen te spannen. Daar passen we voor. Wij geven tips, ze moeten zelf hun broek ophouden. Dat hebben we ooit zo geleerd, van Martin Melchers.

We monitoren nog wel, maar hopen dat de gemeente voortaan zelf het voortouw neemt.

We maken af en toe nog foto's maar het fysiek verwijderen van exoten laten we over aan de overheid. Onze jongste vrijwilliger, ook al weer 65, is plotsklaps overleden, en dat is spijtig, want hij was nog zo sterk, gedreven en aardig, en een ouwe sok (NJN'er).

Eenzijds zijn we aan het afbouwen nu de gemeente heeft aangegeven het beheer van het park op zich te nemen, en het park als natuurpark te willen behouden. Anderzijds is er nog steeds kennis om over te dragen. De afgelopen jaren publiceerden we in Blaadje over plaagsoorten en beheer. Er was nog een artikel te gaan over bestrijding van de Dijkviltbraam toen Blaadje werd opgeheven.

We weten dat het wiel in het vrijwilligersbeheer wordt uitgevonden, telkens opnieuw, omdat niemand documenteert wat goed werkt en wat niet. En wij werkten bijna 25 jaar met een wiel dat was uitgevonden door stichting Das en Boom in de strijd tegen de alles dichtgroeïende braam in de omgeving van Nijmegen, en dat wiel werkte goed. Maaïen helpt niet (niet genoeg, dus moet er meer gebeuren). Het zal er niet meer van komen die kennis over de muur te gooien.